

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1326/2017
30.06.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милош Бјелетић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., Општина ... – ..., чији је пуномоћник Смиљка Нинић, адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 159/17 од 16.03.2017. године, у седници већа одржаној 30.06.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

Делимично се уважава ревизија тужиље АА из ... и **ПРЕИНАЧУЈЕ** пресуда Апелационог суда у у Београду Гж2 159/17 од 16.03.2017. године у ставу првом изреке, тако што се одбија жалба туженог и потврђује пресуда Првог основног суда у Београду П2 121/16 од 16.12.2016. године, у ставу четвртном изреке.

У преосталом делу ревизија тужиље се одбија као неоснована.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени ББ из ... да тужиљи АА из ... накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 12.000,00 динара (дванаестхиљадинара), у року од 15 дана од дана пријема ове пресуде.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П2 121/16 од 16.12.2016. године, ставом првим изреке, разведен је брак закључен у ..., Република ..., уписан у матичну књигу венчаних под тек. број ... за 2001. годину закључен 05.05.2001. године између АА, девојачко презиме АА1, рођене ... године у ..., Република ..., и ББ рођеног ... године у ..., сходно одредби члана 41. Породичног закона РС. Ставом другим изреке, заједничка деца парничних странака малолетни ВВ, рођен ... године у ..., и малолетни ГГ, рођен ... године у ..., поверавају се на чување, негу и васпитање тужиљи која ће самостално вршити родитељско право. Ставом трећим изреке је уређен начин одржавања личних односа малолетне деце са туженим, по наведеном моделу. Ставом четвртим изреке је делимично усвојен тужбени захтев, па је обавезан тужени да на име свог дела доприноса за издржавање малолетне деце месечно плаћа износ од по 200 евра, укупно 400 евра,

почев од 28.01.2016. године, као дана подношења тужбе па убудуће, док за то буду постојали законски услови, сваког првог до петог у месецу за текући месец уплатом на девизни рачун законске заступнице малолетне деце, овде тужиље. Ставом петим изреке је одбијен тужбени захтев у делу који се односи на обавезу издржавања малолетне деце преко досуђеног износа, а до траженог износа од по 500 евра за свако дете, односно укупног износа од 1.000 евра. Ставом шестим изреке је одбијен предлог тужиље да суд одреди меру заштите од насиља у породици, те да изда налог туженом за исељење из породичног стана у улици ... број ... стан ..., као неоснован, а ставом седмим изреке је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж2 159/17 од 16.03.2017. године, ставом првим изреке, преиначио првостепену пресуду у ставу четвртом изреке, па је обавезан тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетне деце месечно плаћа износ од по 150 евра, укупно 300 евра, почев од 28.01.2016. године, као дана подношења тужбе па убудуће, док за то буду постојали законски услови, сваког 1. до 5. у месецу за текући месец, уплатом на девизни рачун законске заступнице малолетне деце, мајке АА, под претњом принудног извршења, док је преко досуђеног а до траженог износа од 200 евра по детету, односно од укупно 400 евра са припадајућом каматом захтев одбијен као неоснован, а ставом другим изреке је одбијена као неоснована жалба тужиље и потврђена је првостепена пресуда у ставовима петом, шестом и седмом изреке.

Против другостепене пресуде, тужиља је благовремено преко пуномоћника изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је доставио одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП (Службени гласник РС број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужиље делимично основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2 ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности.

У правноснажном окончаном поступку је утврђено да су парничне странке закључиле брак 2001. године, у току чијег трајања им је рођено двоје заједничке деце – ВВ ... године и ГГ ... године. Након престанка заједнице живота, тужиља је остала са децом да живи у стану чији је власник тужени, а тужени се одселио у други мањи стан у власништву тужиље. Оба стана се налазе у центру Тужени прима инвалидску пензију у износу од 260,36 евра, отплаћује кредит од 20.000 евра за стан, са крајњим роком отплате 01.08.2020. године. Утврђено је и да је власник станова од 108 м2 и 92м2 у ... у Даном 29.09.2014. године је закључен уговор између пансиона „ДД“ чији је власник тужени, као даваоца услуга и „ЂЂ“ као корисника услуга, о закупу пансиона „ДД“ са укупно 20 кревета по цени од 16 евра у сезони и 13 евра ван сезоне. Обрачунско задужење корисника услуга по овом уговору за 2015. годину износи 29.120 евра. Анекси наведеног уговора су сачињени 17.04.2015. године и 17.07.2015. године и између истих уговорних страна закључен је и алотмански уговор за 2016. годину. У овом поступку је

утврђено да потребе малолетног ВВ, који је у време пресуђења похађао ... разред основне школе и потребе малолетног ГГ, ученика ... разреда основне школе у време пресуђења, износе по 35.000,00 динара месечно, за трошкове исхране, хигијене, обуће и одеће, као и за школске и ваншколске активности. Тужиља није запослена, али се бави реиздавањем станова, од чега месечно заради 200 евра.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, основано се ревизијом побија одлука другостепеног суда, те су основани ревизијски наводи да је другостепени суд погрешно применио материјално право када је првостепену пресуду преиначио и снизио висину досуђеног издржавања.

Према одредби члана 160. став 1. Породичног закона, издржавање се одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Потребне повериоца издржавања у смислу става другог истог члана зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања, док је ставом трећим прописано да могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања. Међутим, исти закон у члану 162. став 3. предвиђа да, ако је поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ, дужник издржавања.

У спору за издржавање, у смислу цитираних законских одредби, суд је у обавези да најпре утврди укупан износ средстава потребних за издржавање лица које то издржавање тражи, а потом и могућности лица која су дужна да дају издржавање.

У спроведеном поступку је утврђено да месечне потребе малолетне заједничке деце парничних странака за исхрану, одећу и обућу, средства за личну хигијену и трошкове школских и ваншколских активности износе по 35.000,00 динара месечно.

Имајући у виду износ утврђене минималне суме издржавања, правилна је оцена првостепеног суда да досуђени укупни износ од 400 евра, односно по 200 евра за свако дете, на име доприноса туженог у њиховом издржавању, уз учешће мајке са којом деца живе и њену свакодневну бригу и ангажовање око деце, омогућава задовољење основних потреба малолетних ВВ и ГГ у њиховом узрасту. Тужени је, и по мишљењу ревизијског суда, у могућности да плаћа месечно издржавање у досуђеном износу, одређеном у смислу одредбе члана 162. став 3. у вези става 1. Породичног закона. Са тим износом малолетној деци се омогућава животни стандард какав ужива и њихов отац, овде тужени. При томе, ово месечно издвајање, неће угрозити егзистенцију туженог, нити се њему на тај начин наноси очигледна неправда.

У складу са наведеним, овај суд је преиначио нижестепену пресуду и обавезао туженог да издржава тужиоце у износу досуђеном првостепеном пресудом, одлучујући тако на основу члана 416. став 1. ЗПП.

За преостали износ, за који је одбијен тужилјин захтев за издржавање деце до траженог износа од по 500 евра месечно, ревизија није основана, па је одлучено као у ставу другом изреке, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

О накнади трошкова поступка у вези са породичним односима, суд у смислу члана 207. Породичног закона одлучује по слободној оцини, водећи рачуна о разлозима правичности, па ревидент неосновано указује да је та одлука у конкретном случају супротна закону и судској пракси.

Тужилји су признати трошкови ревизијског поступка од 12.000,00 динара, за писање ревизије од стране адвоката, колико је то у ревизији и тражено, а остали трошкови ревизијског поступка нису признати, с обзиром да нису ни опредељени.

**Председник већа-судија
Катарина Манојловић Андрић с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић